

Caraïbische sfeer tijdens het Bantopa-festival in Weert. foto Jan Paul Kuit

Bantopa, oftewel verbroederen op z'n Weerts

WEERT
DOOR HENK SCHROEN

Voor de vierde keer stond Weert gistermiddag en -avond in het teken van het Bantopa-festival. Integreren maar!

De integratiegedachte is haar in de portemonnee geschoten. Al haar spaargeld heeft Emmy van der Kley uit Rosmalen in haar Cuba-co gestoken. Dat ze met een kraampje vol Cubaanse cd's, petten, hoeden, de onmisbare vlaggen van dé Che en veel ander spul op het Bantopa-festival staat, heeft iets met ruilhandel te maken. Inschrijfgeld voor het marktje kan ze niet ophoesten, dus stuurt ze in plaats daarvan de 3000 adressen uit haar e-mailbestand een berichtje met de mededeling dat er in Weert een leuk festival is. Waardoor ook buiten de Weerter contrairens tamtam voor het festival wordt gemaakt. Onbezoldigde p.r. in ruil voor een gratis plekje op de markt.

Emmy ging negen jaar geleden naar Cuba om er dansles te nemen. Ze raakte verkocht aan land en mensen. En ze vindt eigenlijk dat iedereen dat moet raken. In januari heeft ze haar eerste Afro-Cuba-reis georgani-

seerd. Met veel muziek en dans. Ze wijst op haar cd-collectie: „Totaal onbekend bij de meeste mensen. Alleen muzikanten kopen hier. Die kennen me dan ook.”

De integratie van bevolkingsgroepen een handje helpen. Dat is al jaren het motto van het Bantopa-festival, dat in het Arubaans zoveel als 'laten we elkaar ontmoeten' betekent. Ooit begonnen met 600 bezoekers op de schutterswei in Laar, inmiddels voor pakweg zesduizend mensen een happening op de Nieuwe Markt. En die is ook deze aflevering van Bantopa behoorlijk vol.

Amy Fredzess is niet alleen maar gekomen omdat er naar haar idee doorgaans „in Weert niet zoveel te doen is” en ze dit affiche niet aan zich voorbij wil laten gaan. De nagelstyliste - fraai wandelende reclame voor

haar eigen nering - heeft Indisch bloed en vindt vooral die Caraïbische sfeer zo aangenaam.

Er is niet veel nodig om je op Cuba of aan het strand van een Antilliaans eiland te wanen. Het weer doet in elk geval meer dan zijn best om mensen met tropische roots een thuisgevoel te bezorgen. Met gekochte waaiertjes wuiven vrouwen zichzelf koelte toe. Anderen doen dat met biertrays.

Op de dansvloer wordt stevig geïntegreerd. Als kost het háár weleens moeite om hém op de vloer te krijgen. Rond half acht is het tijd voor dansles. Een eenvoudige merengue wordt aangekondigd. De heren worden vriendelijk verzocht de arm richting schouder van de danspartner te bewegen. Eerst stapje voor stap op het commando van de „een, twee, drie” tellen-

de lerares.

De sfeer is relaxt. Dat merkt ook Huibert. Op zijn badge staat 'sfeerbeheerder'. Op andere festivals zou hij iemand van de security zijn. Het is erg stil in zijn oortje en eigenlijk moet dat maar zo blijven, vindt de vrijwilliger.

Op de markt ruikt het heerlijk, maar is het eigenlijk ook weer te warm voor gebakken banaan, roti of saté. De verkoper van horloges en kettingen daagt klandizie en concurrenten uit: *onze prijs, daar word je helemaal warm van!* Kinderen integreren springend op het springkussen, soms letterlijk met een botsing der hoofden.

Sommige bewoners van de Nieuwe Markt integreren ook, maar dan van afstand. Op het balkon twee hoog deinen ze mee op salsa, samba en reggae.

En onwetend van de symboliek die het juist deze middag heeft, scheren een paar duiven over de Nieuwe Markt. En natuurlijk, ook drank verbreedert. Soms schiet een integratiepoging door tot een heuse versierpoging, die een enkele keer ook nog succes lijkt te hebben.

Speciaal voor het festival is ze niet naar Weert gekomen, die mevrouw van Surinaamse afkomst uit Den Haag. Ze is op familiebezoek in Weert. Voor haar, wijst ze op een peuter van een paar jaar bovenop een statafel. En nu ze er tóch is, wil ze ook wel eens zien hoe Weert op z'n Caraïbisch kan swingen en zweten. Ook de peuter lijkt zich prima te vermaken.

De merengue is afgelopen. Heren wissen het parelende zweet van het voorhoofd. Danken de dames voor de dans. Dansen integreert ook. Maar je kunt willen integreren zoveel je maar wilt, één verschil zal er altijd blijven. Je hebt mensen met een aangeleerd - en je hebt mensen met een aangeboren gevoel voor ritme.